

ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้าน
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

นพพัชร นิยมศรีสกุล*

อาจารย์ ดร.ชำนาญ ปิยวนิชพงษ์**

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับปัจจัยสิ่งแวดล้อมและระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวนทั้งหมด 202 คน ด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) และการวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.07

จากการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เพศหญิง ร้อยละ 76.2 และเพศชาย ร้อยละ 23.8 ส่วนอายุ ตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ร้อยละ 74.3 และระดับชั้นปีที่ 3 มาก ร้อยละ 34.2

ระดับปัจจัยสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.94) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านบ้านหรือครอบครัวมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมากที่สุด (4.23) รองลงมาคือด้านการรับสื่ออยู่ในระดับมาก (4.03) ด้านศาสนาอยู่ในระดับมาก (3.91) ด้านสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก (3.89) และด้านกิจกรรมยามว่างอยู่ในระดับมาก (3.63)

ระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยรวมอยู่ในระดับมาก (3.83) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความรับผิดชอบมีค่าเฉลี่ยสูงสุดอยู่ในระดับมาก (4.07) รองลงมาคือด้านการมองโลกในแง่ดีอยู่ในระดับมาก (3.78) และด้านความท้าทายอยู่ในระดับมาก (3.63)

* นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

** ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

และผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกอยู่ในระดับปานกลาง ($r = 0.473$) ที่ค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.07

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมยุคปัจจุบันถือเป็นยุคสมัยที่มีการแข่งขันสูง ทำให้คนเรามีความกดดันในการพัฒนาตนเองเพื่อไปสู่เป้าหมายอยู่ตลอดเวลา ทำให้ทุกคนจะต้องเตรียมความพร้อมในทุก ๆ ปัจจัย ตั้งแต่ปัจจัยที่สามารถมองเห็นได้และไม่สามารถมองเห็นได้ที่อยู่รอบตัว สิ่งเหล่านี้เรียกว่า “สิ่งแวดล้อม” (สุชา จันทรธรม, 2522) และสิ่งแวดล้อมที่กล่าวมาข้างต้นส่งผลต่อบุคคลในด้านต่าง ๆ ได้แก่ รูปแบบลักษณะเฉพาะทางการคิด ความรู้สึกและพฤติกรรมของบุคคล แม้เวลาและสถานการณ์จะเปลี่ยน บุคลิกภาพก็ค่อนข้างมีลักษณะคงที่ ซึ่งทำให้บุคคลนั้นแตกต่างจากคนอื่น ๆ ตามแนวคิด “บุคลิกภาพ (Personality)” (Darley, Glucksberg and Kincha, 1991)

โดยสิ่งแวดล้อมที่มีส่วนสำคัญในการกำหนดบุคลิกภาพ มีรูปแบบตามกรอบแนวคิดสิ่งแวดล้อมหลังคลอดที่มีผลต่อบุคคล (<http://tanakornhomrod.igetweb.com>, 2554) ได้แก่

- 1) บ้านหรือครอบครัว
- 2) สถานศึกษา
- 3) การรับสื่อ
- 4) ศาสนา
- 5) กิจกรรมยามว่าง

นอกจากบุคลิกภาพแล้ว สิ่งแวดล้อมยังกำหนด ความสามารถในการควบคุมความขัดแย้งของตนเอง การจัดการกับอารมณ์ไม่สบาย ตามแนวคิด “ความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence)” (Goleman, 2538) ซึ่งมีองค์ประกอบ ตามแนวคิดพื้นฐานของความสามารถด้านความฉลาดทางอารมณ์ของแต่ละบุคคลของ (Goleman, 1995) ได้แก่

- 1) ความสามารถในการตระหนักถึงตนเอง (Self-Awareness)
- 2) ความสามารถในการควบคุมตนเอง (Self-Regulation)
- 3) ความสามารถในการสร้างแรงจูงใจให้แก่ตนเอง (Self-motivation)

และในสังคมยุคปัจจุบันที่มีการแข่งขันกันอย่างสูง ทำให้บุคคลต้องมี แรงขับที่ทำให้ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ตามแนวคิดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ของ แม็คเคลแลนด์ (McClelland อ้างถึงใน วิภาพร มาพบสุข, 2542) ซึ่งลักษณะพฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ตามแนวคิดพฤติกรรมของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของ (อำนาจ วัตจินดา, 2558) ได้แก่

- 1) กล้าเสี่ยง
- 2) ขยันขันแข็ง
- 3) รับผิดชอบต่อตนเอง
- 4) ต้องการทราบถึงผลการตัดสินใจตน

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เพื่อนำเอาความรู้จากการศึกษาวิจัยที่ได้ ไปเป็นแนวทางให้กับทาง

มหาวิทยาลัยเพื่อให้มีบทบาทในการพัฒนานักศึกษาให้มีศักยภาพ ตั้งแต่ระหว่างศึกษาและหลังจากจบการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อการเข้าทำงานในภาคหน้า ซึ่งจะส่งผลดีต่อนักศึกษาและชื่อเสียงของสถานศึกษาต่อไป

2. วัตถุประสงค์ในการวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยสิ่งแวดล้อมของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- 2) เพื่อศึกษาระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

3. ขอบเขตการวิจัย

- 1) ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่
ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ระดับปริญญาตรี จำนวน 18,532 คน (ข้อมูลจากฝ่ายทะเบียนการศึกษา ณ เดือนธันวาคม 2557)
- 2) ขอบเขตด้านเนื้อหา
ในการศึกษาปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ประกอบด้วย
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ตามแนวคิดสิ่งแวดล้อมหลังคลอดที่มีผลต่อบุคลิกภาพ (<http://tanakornhomrod.igetweb.com>, 2554) ได้แก่
 1. บ้านหรือครอบครัว
 2. สถานศึกษา
 3. การรับสื่อ
 4. ศาสนา
 5. กิจกรรมยามว่าง
 - 2.2 ตัวแปรตาม ความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่
 1. การมองโลกในแง่ดี
 2. ความรับผิดชอบ
 3. ความท้าทาย
- 3) ขอบเขตด้านระยะเวลา
ในการวิจัยครั้งนี้ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงระหว่าง เดือนธันวาคม พ.ศ. 2557 ถึง เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2558

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ให้แก่นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 202 ฉบับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้กรอกข้อมูลเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อ ความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจ บัณฑิต โดยใช้สถิติดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

ใช้ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

ใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ที่คำนวณสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.07

6. สรุปผลการวิจัย

1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จำนวน 202 คน พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง รองลงมาเป็นเพศชาย ส่วนอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่ ตั้งแต่ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป รองลงมาต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ และระดับชั้นปีที่ศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 3 และระดับชั้นปีที่น้อยที่สุด คือ ชั้นปีที่ 2

2) ผลการวิเคราะห์ระดับปัจจัยสิ่งแวดล้อม

พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมในภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาราย ด้านพบว่า ด้านบ้านหรือครอบครัว มีระดับความคิดเห็นภาพรวมระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาราย ข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ผู้ปกครองรับฟังและพร้อมทำความเข้าใจกับปัญหาและความ ต้องการเสมอ” “ผู้ปกครองเปิดโอกาสรับฟังและใช้เหตุผลเสมอ” และ “ผู้ปกครองให้อิสระในสิ่ง ที่เลือก และพร้อมสนับสนุน” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “สมาชิกในครอบครัวมีความรักใคร่ สามัคคีกัน และมีเวลาทำกิจกรรมร่วมกัน” ถัดไปด้านสถานศึกษา พบว่า มีระดับความคิดเห็น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ข้าพเจ้ามีเพื่อน สนิทที่ไว้วางใจ สามารถช่วยเหลือกันได้ทุกเรื่อง” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในสถานศึกษา ที่เพียงพอ” ต่อมาด้านการรับสื่อ พบว่า มีระดับความคิดเห็น ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “การใช้สื่อเพื่อความ

บันเทิงสนุกสนานหรือผ่อนคลายความเครียด” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “การปฏิบัติตามค่านิยมที่ได้รับจากสื่อ” ถัดไปด้านศาสนา พบว่า มีระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ศาสนาทำให้จิตใจสงบและสบายใจ” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “เข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาสม่ำเสมอ” และด้านกิจกรรมยามว่าง พบว่า มีระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ท่านใช้เวลาว่างในการเสริมสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนหรือคนรอบข้าง” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “ท่านใช้เวลาว่างในการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม”

3) ผลการวิเคราะห์ระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

พบว่า มีระดับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในภาพรวมและในรายด้านอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการมองโลกในแง่ดี มีระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ข้าพเจ้ารู้สึกพึงพอใจมาก หากวิธีการทำงานของข้าพเจ้าได้คะแนนมากกว่าและรวดเร็วกว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียน” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “ข้าพเจ้าไม่รู้สึกเสียใจหากถูกอาจารย์ตำหนิงานที่ทำ ในขณะที่เพื่อนร่วมห้องชื่นชมผลงานก็ตาม” ต่อมาด้านความท้าทาย พบว่า มีระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ “ข้าพเจ้ามีเพื่อนสนิทที่ไว้วางใจ สามารถช่วยเหลือกันได้ทุกเรื่อง” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “อุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในสถานศึกษา ที่เพียงพอ” ต่อมาด้านความรับผิดชอบ พบว่า มีระดับความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด “ข้าพเจ้าพร้อมจะทำงานที่เพื่อนหรืออาจารย์มอบหมายให้ แม้งานนั้นยากและไม่ถนัด โดยไม่กลัวต่อผลลัพธ์เชิงลบ” และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ “ข้าพเจ้าชอบทำงานกลุ่มกับเพื่อนที่เรียนเก่ง มากกว่าทำงานร่วมกับเพื่อนสนิทที่รู้ใจและเข้าใจกันอย่างดี”

4) ผลการทดสอบสมมติฐาน

พบว่า ปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีความสัมพันธ์เชิงบวก ในระดับปานกลาง ที่ค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.07 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน

7. การอภิปรายผล

จากการวิจัย “ปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่มีความสัมพันธ์ต่อความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต” ผู้วิจัยพบประเด็นดังนี้

1) ประเด็นปัจจัยสิ่งแวดล้อม

พบว่า ด้านบ้านหรือครอบครัวมีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อาจเนื่องจากบ้านหรือครอบครัว เป็นปัจจัยที่อยู่ใกล้ชิดกับตัวบุคคลมากที่สุด และเป็นสถาบันทางสังคมแห่งแรกที่

บุคคลสังกัดและรู้จัก ทำให้มีความผูกพันกับบุคคลมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์ (2550) เรื่อง ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรคของ นิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 ปี การศึกษา 2549 จากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน รวม 6 สถาบัน จำนวน 636 คน ซึ่งใช้ แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งผลจากการศึกษาพบว่า นิสิตนักศึกษาที่ได้รับการอบรม เลี้ยงดูของครอบครัวแตกต่างกัน มีความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค (AQ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในส่วนด้านกิจกรรมยามว่าง มีระดับ ความคิดเห็นน้อยที่สุด อาจเนื่องจาก ช่วงเวลาที่ว่างของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกัน เช่น ตารางเวลาเรียนหรือหลักสูตรที่ลงเรียน หรือลักษณะนิสัยเฉพาะบุคคล ซึ่งอาจส่งผลต่อรูปแบบ ของการมีกิจกรรมยามว่างในแต่ละบุคคลเช่นกัน รวมถึงในช่วงเวลาหรือสถานการณ์ชีวิตของแต่ละ บุคคล เช่น ในช่วงของการทำรายงานวิจัย ที่อาจเปลี่ยนรูปแบบของกิจกรรมยามว่างของแต่ละ บุคคลไป

2) ประเด็นความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับ ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

พบว่า ด้านความรับผิดชอบ เป็นปัจจัยที่มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด อาจเนื่องจาก ความรับผิดชอบ มาจากแรงกดดันหรือความคาดหวังในแต่ละบุคคลหรือจากบุคคลรอบข้าง ที่ คาดหวังในเรื่องการสำเร็จการศึกษา นอกจากนี้ยังอาจเกิดจากภาวะที่โตขึ้น ทำให้มีความ รับผิดชอบมากขึ้นตามไปด้วย ซึ่งสอดคล้องกับรายงานวิจัยของ ศุภาพิชญ์ โพน โบรมันน์ (2553) ความฉลาดทางอารมณ์และความพร้อมในการปฏิบัติงานในบทบาทพยาบาลวิชาชีพของ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 ในวิทยาลัยพยาบาลเครือข่ายภาคเหนือ กลุ่ม ตัวอย่าง เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ในปี พ.ศ. 2553 จากวิทยาลัยพยาบาลเครือข่าย ภาคเหนือ จำนวน 190 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักศึกษา พยาบาลมีความตั้งใจในการที่จะปฏิบัติงานบทบาทพยาบาลวิชาชีพโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ส่วนด้านที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านความท้าทาย อาจ เนื่องจาก วิธีคิดของนักศึกษาที่มีต่อแนวทางการเรียน การใช้ชีวิต กล่าวคือ เป้าหมายด้านการ เรียน เพื่อจบการศึกษา มิได้มุ่งเน้นผลการเรียนหรือความรู้ที่ได้รับ รวมถึงความกลัวที่เกิด ข้อผิดพลาดหรือถูกมองในแง่ลบ หากประพฤติดแตกต่างจากผู้อื่น

และผลการทดสอบสมมติฐาน ที่ผู้วิจัยพบว่าปัจจัยสิ่งแวดล้อมกับความฉลาดทาง อารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มีความสัมพันธ์กันในเชิงบวก ระดับปานกลาง ที่ค่านัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.07 สอดคล้องกับ งานวิจัยของ มัณฑิรา เกิดพิพัฒน์ (2550) ที่ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพ ที่มีผลต่อพฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของพนักงานสายงานตลาดและการขายบริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พนักงานสายงานตลาดและการ

ชาย (ส่วนกลาง) จำนวน 400 ราย โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ข้อเสนอแนะ

1) ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

จากการศึกษาความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1.1 ปัจจัยสิ่งแวดล้อม

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ด้านบ้านหรือครอบครัว ที่จากการวิจัยพบว่ามีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ดังนั้นผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางในการต่อยอดด้านบ้านหรือครอบครัว โดยให้สถานศึกษามีบทบาทในการประชาสัมพันธ์ ให้ความรู้กับผู้ปกครองและบุตร ตั้งแต่การการเลี้ยงดูและการสร้างสัมพันธ์ภาพ รวมถึงความเข้าใจในการรับมือกับบุตรในแต่ละช่วงวัย ต่อมาด้านสถานศึกษา เป็นปัจจัยที่ทำให้การอบรมเพาะและให้การศึกษา โดยผู้วิจัยเสนอแนะให้สถานศึกษา สร้างบุคลิกภาพที่ดีให้กับผู้เรียน ด้วยการจัดสรรหลักสูตรและการพัฒนาสภาพแวดล้อมภายในสถานศึกษาและคณาจารย์อันเป็นแบบอย่างที่ดีต่อไป ในด้านการรับสื่อ จากการวิจัยพบว่ามีระดับความคิดเห็นรองลงมาจากด้านบ้านหรือครอบครัว โดยผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางการรับสื่อ โดยให้สถานศึกษาเข้ามาบทบาทในการให้ความรู้ด้านการสร้างและประชาสัมพันธ์ด้านการรับสื่อที่มีความน่าสนใจ มีเนื้อหาสาระที่ดีและสามารถเข้าถึงได้ง่าย ถัดไปด้านศาสนา โดยผู้วิจัยเสนอแนะในด้านศาสนา โดยให้สถานศึกษานำเอาหลักคำสอนและความรู้ มาประยุกต์ในหลักสูตรการสอน รวมถึงกิจกรรมต่างๆ และมุ่งเน้นให้ศาสนามีความสอดคล้องกับชีวิตประจำวันด้วยวิธีการต่างๆ และด้านกิจกรรมยามว่าง จากการวิจัยพบว่ามีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาด้านกิจกรรมยามว่าง โดยให้มหาวิทยาลัยมุ่งหาแนวทางในการสร้างกิจกรรมยามว่าง ที่มีสาระในการส่งเสริมบุคลิกภาพที่ดี มีความน่าสนใจ และเป็นกิจกรรมที่ทำได้ง่าย

1.2 ความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ ด้านการมองโลกในแง่ดี จากการวิจัยพบว่ามีระดับความคิดเห็นรองลงมาจาก ด้านความรับผิดชอบ ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะด้านการมองโลกในแง่ดี โดยมหาวิทยาลัย ฝึกอบรมหรือให้ความรู้ผ่านทางช่องทางต่างๆ เพื่อให้ นักศึกษามองโลกในแง่ดีและลดความตรึงเครียด ซึ่งส่งผลต่อระดับความฉลาดทางอารมณ์ ถัดไปด้านความท้าทาย จากการวิจัยพบว่ามีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด ซึ่งผู้วิจัยเสนอแนะในการพัฒนาด้านความท้าทาย โดยสถานศึกษาและอาจารย์ผู้สอน เสริมแรงกระตุ้นให้กับผู้เรียน โดยการสร้างหลักสูตรหรือกิจกรรม โดยการให้งานที่ยากและท้าทายความสามารถ และสอดแทรกการสร้างจุดต่าง ๆ อาทิ การมอบรางวัล การให้คำชม รวมถึงการ

สร้างค่านิยมให้กับทุกคนในการกล้าทำในสิ่งแปลกใหม่ และท้าทายมากขึ้น และด้านความรับผิดชอบ มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด โดยผู้วิจัยเสนอแนะการต่อยอด ด้านความรับผิดชอบต่อสถานศึกษากับอาจารย์ผู้สอนเข้ามามีส่วนร่วม ด้วยการวางแนวทางการเรียน การสอนในรายวิชา ที่จะต้องมีการมอบหมายงานที่มีต้องอาศัยความรับผิดชอบและความใส่ใจอย่างมากให้กับผู้เรียนเป็นรายบุคคล โดยผู้สอนหมั่นติดตามและประเมินผล รวมถึงให้คำแนะนำสม่ำเสมอ รวมไปถึงการให้คำชมหรือรางวัล หากผู้เรียนสามารถทำงานบรรลุเป้าประสงค์ที่วางไว้ เพื่อเป็นการชี้ให้ผู้เรียนเห็นถึงข้อดีและความจำเป็นของการมีความรับผิดชอบต่อ

2) ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยควรในด้านการศึกษาวิจัย โดยใช้สถิติเชิงเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับลักษณะทางประชากร ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ เพื่อหาแนวทางการพัฒนาในเชิงลึกต่อไป และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยสิ่งแวดล้อม นั้นสามารถศึกษากับตัวแปรด้านอื่นๆ นอกจากความฉลาดทางอารมณ์ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ อาทิ ความสามารถในการฝ่าฟันอุปสรรค (AQ) หรือธรรมาภิบาล (Good Governance) เพื่อการพัฒนาในด้านอื่นต่อไป นอกจากนี้ผู้วิจัยขยายกลุ่มประชากรจากนักศึกษา ด้วยการเพิ่มอาจารย์ผู้สอน โดยใช้การสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ ควบคู่กับการแจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษา เพื่อให้เกิดการบูรณาการระหว่างมุมมองของอาจารย์ผู้สอนกับตัวผู้เรียนต่อไป

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กิ่งแก้ว ทรัพย์พระวงศ์. (2549). *ความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการเอาชนะอุปสรรค*

ของนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี. ปทุมธานี : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ชัยเสถียร พรหมศรี. (2548). *Q ที่คุณควรมี (พิมพ์ครั้งที่ 1)*. กรุงเทพฯ: เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

ชูศรี เลิศรัตน์เดชากุล. (2537). *การพัฒนามุขลิกภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 1)*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

พิชิต ฤทธิจรูญ. (2544). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. กรุงเทพมหานคร :

คณะครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร.

มันธิรา เกิดพิพัฒน์. (2550). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ บุคลิกภาพที่มีผลต่อ*

พฤติกรรมมุ่งผลสัมฤทธิ์ ของพนักงานสายงานตลาดและการขาย บริษัท กสท

โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน) (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ). กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

วิภาพร มาพบสุข. (2542). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
ศุภาพิชญ์ โพน โบร์แมนน์. (2553). “ความฉลาดทางอารมณ์และความพร้อมในการปฏิบัติงาน
ในบทบาทพยาบาลวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2552 ใน
วิทยาลัย พยาบาลเครือข่ายภาคเหนือ.” วารสารวิจัยทางวิทยาศาสตร์สุขภาพ.
สุชา จันทร์เอม. (2522). จิตวิทยาทั่วไป (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
จรัญญา ปานเจริญ, PA594 การวิจัยทางรัฐประศาสนศาสตร์ 2/56. สืบค้นเมื่อ 15 ธ.ค. 57,
จาก
http://iss.dpu.ac.th/teaching_materials.php?id=338&act=filelist&acId=10096
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, เกี่ยวกับมธบ(About DPU). สืบค้นเมื่อ 14 ก.พ. 57, จาก
<http://www.dpu.ac.th/about.html>
วิทยาลัยเทคนิคสมุทรปราการ, ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation Theory)
สืบค้นเมื่อ 3 ม.ค. 58, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/169890>
Tanakornhomrod, ความแตกต่างระหว่างบุคคล. สืบค้นเมื่อ 8 ม.ค. 58 จาก
[http://tanakornhomrod.igetweb.com/articles/585201/ความแตกต่างระหว่าง
บุคคล.html](http://tanakornhomrod.igetweb.com/articles/585201/ความแตกต่างระหว่างบุคคล.html)